

• DOMOLJUB •

Izhaja zvečer vsak prvi
in tretji četrtek meseca.
Ako je ta dan praznik,
izide dan poprej. Cena
mu je 80 kr. na leto.
Inserati se sprejemajo in
plačujejo po dogovoru.

Slovenskemu ljudstvu
v poduk in zabavo.

Spisi in dopisi se pošiljajo:
Uredništvu „Domoljuba“,
Ljubljana, Semeniške ulice
št. 2. Naročnina in inserati
pa: Upravištvu „Domo-
ljuba“, Ljubljana, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Št. 22.

V Ljubljani, dné 22. novembra 1900.

Leto XIII.

Naši kandidatje:

I. V splošnem volilnem razredu, ki voli 12. grudna 1900:

Dr. Ivan Šusteršič

odvetnik v Ljubljani.

II. V kmetskih občinah, ki volijo dné 18. grudna 1900:

1. V sodnih okrajih: Ljubljana, Vrhnika, Litija, Zatičina, Ribnica in Velike Lašče:

Ivan Vencajz

odvetnik v Ljubljani.

2. V sod. okr.: Postojna, Ilir. Bistrica, Senožeče, Vipava, Logatec, Cirknica, Lož in Idrija:

Dr. Ignacij Žitnik

deželni poslanec v Ljubljani.

3. V sod. okr.: Kranj, Škofjaloka, Tržič, Kamnik, Brdo, Radovljica in Kranjska Gora:

Jožef Pogačnik

posestnik in poštar v Podnartu.

4. V sodnih okrajih: Novo mesto, Krško, Kostanjevica, Črnomelj in Metlika:

Viljem Pfeifer

posestnik v Krškem.

5. V sodnih okrajih: Kočevje, Trebnje, Žužemberk, Radeče in Mokronog:

Franc Povše

deželni odbornik v Ljubljani.

Volivec! Vsi kakor en mož na volišča in zmaga mora biti naša!

Katoliškim Slovencem na Kranjskem!

V celi ustavni dobi niso volitve v državni zbor bile tako velikanskega pomena, nego baš sedaj!

Presvitli cesar je državni zbor razpustil, ker je obstrukcija onemogočila vsako stvarno parlamentarno delo in s tem provzročila krizo, ki škoduje moči in ugledu države ter najvažnejšim interesom ljudstva.

Tako ne more in ne sme iti dalje. Takih razmer trajno ne prenese ne država, ki potrebuje za svoje življenje trajni vir zakonodaje, — pa tudi ne ljudstvo, ki od državne zakonodaje pričakuje zboljšanja svojega položaja. Zato se je na merodajnem mestu sklenilo: Ali se po novih volitvah doseže za stvarno delo sposoben državni zbor, parlament, ki bode spolnil svojo dolžnost, služiti ljudstvu in državi, — ali pa se bode v bodoče vladalo brez državnega zbora, brez sodelovanja ljudskega zastopa!

Gre torej pri teh volitvah za najvažnejše zadeve ljudstva in države. Gre za rešitev ustave, v koji temelji svoboda, napredek in blaginja vseh narodov. Gre za to, da se vrne državi, naši ljubljeni Avstriji, tista notranja moč, ki izvira iz mirnega sodelovanja in tekmovanja vseh narodov in iz plodovite zakonodaje v duhu prave svobode in pravega napredka, osobito na polju socijalnih presnov, blagotvornih gospodarskih naprav in razširjenja političnih pravic zvestega avstrijskega ljudstva.

Resen je tedaj trenutek, v katerem kliče vladar svoje narode na bojno polje volitev! Od izida teh volitev odvisne so osodepolne odločitve v našem javnem življenju, — osodepolne osobito za nas Slovence, ki imamo v osrednjem parlamentu jedino oporo naših teženj.

Zato zahtevamo od naših bodočih poslancev, da morajo v tem trenutku v prvo vrsto postaviti domoljubna čustva, ki navdajajo katoliški slovenski narod notri do zadnje koče, da morajo vse svoje moči postaviti v službo avstrijske državne ideje, ideje širne skupne domovine vseh narodov, ki so tako srečni, da živijo pod slavnim habsburškim žezlom.

V to ime pa je prva naloga naših poslancev v novem državnem zboru, da vsak poskus, z nova ovirati stvarno delovanje

državnega zbora, pomagajo z vsemi silami zaprečiti. Prizadevati se morajo z vso odločnostjo, da se vrnejo redne razmere v našem ustavnem življenju in se tako zopet odpre vir plodovite zakonodaje v prid ljudstvu in državi.

Neposredni povod sedanjim nezdravim razmeram je dalo *jezikovno vprašanje*. Rešitev tega vprašanja bi gotovo odstranila važno oviro mirnega parlamentarnega delovanja. Zato bode ena najplemenitejših nalog naših novih poslancev, delovati na to, da se jezikovni prepiri potom državne zakonodaje konečno rešijo tako, kakor zahtevajo potrebe celokupne države in pa pravice vseh narodnostij do svobodnega razvoja svojega jezika in popolnega priznanja istega v šoli, uradu in javnem življenju.

Prvi in pglavitni izvor naših žalostnih ustavnih razmer pa je iskati v krivičnem in popolnoma zastarelem volilnem redu, ki zabranjuje, da bi *ljudstvo* prišlo v državnem zboru do tiste veljave, ki mu po pravici gre. Najiminitnejša naloga naših novih poslancev bode, delovati na to, da se sedanji volilni zistem izpremeni in uvede namesto njega načelo *splošne, jednake, neposredne in tajne volilne pravice*.

Katoliški Slovenci! Z mirno vestjo stopa v tem resnem trenutku katoliško-narodna stranka na volišče, v trdni zavesti, da se pri novih volitvah obnovi in ojači vez mejsebojnega zaupanja, ki veže stranko z ogromno večino slovenskega naroda na Kranjskem! Neomadeževani so mandati, katere je katoliško slovensko ljudstvo l. 1897. poverilo katoli.-narodni stranki. Najhujši nasprotnik, če ljubi resnico, ne more trditi, da bi se bili katoliško-narodni poslanci tudi le za pičico kedaj odstranili od katol.-narodnega programa, kojega je slovensko ljudstvo pri volitvah l. 1897. z ogromno večino odobrilo. Ta program — podrobno izražen v resolucijah I. in II. slovenskega katoliškega shoda — bode katoliško-narodni stranki tudi v bodoče do pičice svet, in zastavila bode, kakor doslej, tudi v bodoče vse svoje sile za izvršitev tega programa. Ako se z Božjo pomočjo posreči, zopet privedi državni zbor do stvarnega delovanja, bodo torej katoliško-narodni poslanci za-

stavili svoje moči za razvoj vsega javnega življenja *na krščanski podlagi*, za narodno ravnopravnost ter za duševni in gmotni napredek ljudstva. Vedno bodo katoliško-narodni poslanci z vso odločnostjo potezali se za *blagor kmetskega stanu in ravno tako za blagor meščanstva, obrtnega stanu in vseh delavskih slojev*. Delovali bodo dosledno in neustrašeno za razvoj in napredek teh stanov *v smislu krščanske socialne preosnove*. Toda naših poslancev je le malo in torej brez zaveznikov ne premorejo veliko. Zato bodo katoliško-narodni poslanci postopali v novem državnem zboru zopet v slogi z drugimi enakomislečimi slovenskimi in hrvatskimi poslanci in iskali zopetne zveze tudi z drugimi katoliško-zavednimi poslanci, v prvi vrsti češke in rusinske narodnosti. Zadnji čas je, da se vsi krščanski in domoljubni življi v Avstriji približajo in tvorijo skupno četo v obrambo najdražjih svetinj države in narodov!

Rojaki! Volitve v naši deželi se ne bodo izvršile mirno, temveč v hudem, vi harnem boju, provzročenem po brezozirnih, brezvestnih nasprotnikih. V vseh volilnih okrajih bodo osobito našim kandidatom nasprotovali kandidatje liberalne „narodno-napredne“ stranke, ki je v zadnjih letih uprizorila nečuveno gonjo zoper vse, kar je našemu narodu svetega in dragega, zoper vse, kar je v nas dobrega in poštenega, — stranke, ki je dosledno z nogami teptala pravice in blagor ljudstva in nikdar ni mogla zatajiti svojega zaničevanja do poštenega priprostega ljudstva; stranke, ki brani sedanji krivični volilni red in odločno odklanja pravično načelo splošne in jednake volilne pravice, — stranke, ki se je drznila odobravati protiversko in protidomovinsko geslo „Proč od Rima in Dunaja!“, ki hoče slovenski narod odtrgati veri očetov in zvestobi do skupne avstrijske domovine, — stranke, ki ni izbirčna v sredstvih, koji je vsako, še tako nepošteno sredstvo prav — da le doseže svoje temne, ljudstvu in državi kvarne namene.

Katoliško ljudstvo!

Tvoja naloga bode, pri volitvah pokazati, da ona stranka nima domovinske pravice v naši deželi; pokazati da je naša dežela katoliška in avstrijska dežela, — da smo

in ostanemo udani naši sv. katoliški cerkvi in naši ljubljeni Avstriji, koju želimo videti srečno in mogočno kot neomajljiv stolp pravičnosti in blagostanja sredi svetovnih viharjev.

V slovesnih dnevih katoliškega shoda je slovensko ljudstvo sijajno pokazalo svojo versko, narodno in avstrijsko zavednost. Navdaje nas vesela nada, da bode slovensko ljudstvo isto zavednost pokazalo tudi pri volitvah in izvolilo kot poslance same katoliško-zavedne slovenske može, — značajne in vestne može, ki se bodo vsigdar zavedali svoje svete dolžnosti: *nesebično, dosledno, brezozirno in neumorno služiti ljudstvu in državi*, po starem slovenskem geslu, ki bodi, kakor vselej, tako tudi to pot naš bojni klic:

Vse za vero, dom in cesarja!

Predstoječi oklic je bil soglasno sprejet na shodu zaupnikov katol.-narodne stranke dne 7. novembra 1900.

Zajedno je ta zaupni shod enoglasno določil predstoječe kandidate.

V Ljubljani, 10. novembra 1900.

Osrednji volilni odbor katoliško-narodne stranke.

Politični razgled.

Na Kitajskem so sestavili evropski zastopniki nekatere pogoje, na podlagi katerih se bodo začeli pogajati s kitajsko vlado. Najvažnejše zahteve so sledeče: Nemškemu poslaniku Kettelerju naj se postavi spomenik na mestu, kjer je bil umorjen, v Berlinu pa morajo poslati cesarskega princa z oprostilnim pismom; k smrti naj se obsodi 11 višjih uradnikov in princev, ki so povzročili upor; kitajska vlada naj plača odškodnino, kakor jo bodo zahtevale velcsile; omogoči naj se občevanje s kitajskim cesarjem; podró naj se utrdbe v lukah ter prepove uvoz orožja. Razven tega stavijo še celo vrsto drugih zahtev. Le ameriška vlada nasprotuje temu, da bi koga obsodili na smrt, ker se ji zdi to preveč neusmiljeno. — Kitajski cesar je zbežal iz Pekinga in se še sedaj noče vrniti nazaj; zadržuje ga cesarica vdova, katera je dala obglaviti 15 angleških podanikov, ker so hoteli pomagati cesarju, da bi se vrnil v Pekin. Tudi Kitajski ministri so sklenili, da naj Pekin ne bo več glavno mesto, ampak Sing-an-fu. Toda gotovo jih bodo Evropejci prisilili, da se vrne zopet v Pekin. — Boksarji med tem časom še zmerom rogovilijo po vseh koncih in krajih, čeprav so vsak dan tepeni. Miru gotovo še ne bode kmalu.

Pozor zavedni kmetje! Hudič ljuliko seje!

Liberalci razširjajo po kmetih knjižico z naslovom:
„Volilni katekizem za kmetske volilce.“

Ta knjižica je pravi hudičevi „katekizem“ in je
s pravim katekizmom v takem razmerju, kakor
pasja vera z apostolsko vero!

Navedeni „volilni katekizem“ je ponatis iz za-
dostno znanega lažnivega „Rodoljuba“ in obsega
21 točk, ki so vse zlagane od prve do zadnje!

Kolikor stavkov, toliko lažij! Vse, kar so liberalci
tekem desetletij zakrivali proti kmetu, se v tem „ka-
tekizmu“ očita — katoliško narodni stranki! Tako
nesramnih lažij še od naših liberacev doslej
nismo bili vajeni.

Jedna najmastnejših lažij — ki se najde tudi v
„katekizmu“ — smo na drugem mestu pod naslo-
vom „Neumna in nesramna laž“ zadostno ošibali. Tako
kakor radi davka na sladkor, je z vsemi navedbami
onega „katekizma“.

Vsak otrok vendar že vé, da so vse postave,
ki so kmetom tako kvarljive, skovali sami liberalci,
ki so skozi desetletja imeli vso moč v državi v
svojih rokah. Vsi krščanski poslanci so se
onim protikmetским postavam z vso odločnostjo
upirali — a ker doslej niso imeli nikdar potrebne
večine glasov v državnem zboru, so liberalci pri gla-
sovanju vedno zmagali in kovali vedno trdnejše
spone kmetskemu stanu. Krščanski poslanci — in z
njimi katoliško-narodni — so se pa vedno neustra-
šeno potezali za to, da se vse krivice, ki so se skozi
desetletja kmetu delale, odpravijo in kmetu pomaga,
kmetu da tista pravica, ki mu gre. Sedaj, ko libe-
ralcem prede in se bliža čas, da liberalci popolnoma
propadejo in krščansko kmetsko ljudstvo pride do
svoje pravice — so se pa ti sleparji vrgli popolnoma
samo na laž in vse svoje grehe očitajo krščanskim
možem, ki so te grehe vedno pobijali in
stali vaigdar na strani kmeta! Taka ne-
sramnost in podlost presega že vse meje!

Koliko zaupanja imajo liberalci v svoj „kate-
kizem“ se vidi iz tega, da kmete učijo, naj to knji-
žico skrbno skrivajo! Zakaj to? Zato, ker dobro
vedo, da ima laž kratke noge in da bode kmetu
vsak razsoden in pošten človek, komur knjižico po-
kaže, hitro razjasnil, da je vse zlagano in da je
vseh krivic, ki so se kmetu skozi desetletja priza-
dele, kriva samo liberalna stranka.

Torej, zavedni kmetje pazite na hudičovo setev
in če koga zasačite pri tem nesramnem početju —
znebite se ga hitro in odločno!

**Proč z liberalci, proč z lažnivci, proč z
obrekovalci, proč s sleparji!**

Krivi preroki

ali:

liberalci pišejo katekizem.

Vsak torej, ki sliši te moje besede in
se po njih ravna, podoben je modremu možu,
ki je postavil svojo hišo na skalo. In vili-
la se je ploha in vode so prihrule in zaveli
so vetrovi in so se vprli v tisto hišo in ni
padla, zakaj postavljena je bila na skalo.

Matevž VII, 24, 25.

Liberalci so dali na svitlo katekizem. Kajneda,
slovenski kmet, da se ti to čudno zdi? Ljudje, ki
so ti po svojih časnikih priporočali in hvalili krivo
lutrovo vero in tako tebi, slovenski kmet, ki imaš
na zemlji dosti muk in trpljenja, skušali vzeti še po
smrti nebasa, ljudje, ki so torej že s tem pokazali,
da nimajo zate srca, ti so zate, slovenski kmet,
izdali katekizem! Kajneda, precej ti prihaja
misel, da hočejo ti ljudje, ki se sicer zate prav nič
ne menijo, ali k večjemu tako, da ti pravijo „ne-
umni kmeta vs“, da hočejo ti ljudje, če prihajajo
sedaj k tebi s svojim neumnim in lažnim kate-
kizmom, od tebe nekaj imeti. In res hočejo
imeti nekaj od tebe, nekaj silno važnega — namreč
tvoj glas sedaj pri volitvah. Kdor ti želi
dobro, more ti dati samo en svet: **Ne daj svojega
glasu liberalcem**, ki zate niso storili prav čisto nič,
ki dajejo v deželni zboru kranjskem v zvezi z
Nemci vsako leto dvanaest tisoč kron tvo-
jega s krvavimi žulji zasluženega denarja nepotreb-
nemu nemškemu gledališču v Ljubljani, od katerega
nimajo slovenski kmetje prav nobene koristi; **daj pa
svoj glas edino le kandidatom katoliško-narodne
stranke**, ki se je vedno upirala temu, da bi se kmečki
denar metal v žrelo nemškemu gledališču, ki je vedno
tudi sicer imela srce za trpečega kmeta!

Toda kdor je celo svoj čas izgubil s tem, da
je prebral tisto s tiskarskim črnilom pomazano kunj-
papirja, ki jo pod imenom „Volilni katekizem za
slovenske kmetske volilce“ skušajo liberalci širiti
med kmeti, ta bo rekel, če je pošten, da je naš
slovenski kmet veliko prepameten,
da bi se dal ujeti takim neumnostim in lažem,
kakoršne so v tem katekizmu. Le najbolj neumni
volilci, ki nimajo prav nobene lastne
sodbe in prav nič ne vejo, dali se bodejo ujeti
na tiste limanice, katere jim nastavljajo liberalci v
tistem „volilnem katekizmu“.

Poglejmo nekoliko bliže neumnosti liberal-
nega katekizma.

Prva neumnost: vse postave so skovali klerikalci.

Rekli smo, da je ta liberalni volilni katekizem
preneumen, da bi mogel ujeti in preslepiti pamet-
nega volilca. In res, če prebereš ta tako zvani kate-

kizem, videl boš, da trdijo v njem liberalci, da so vse postave pri nas v Avstriji sklenili katoliški poslanci. In vendar vé vsak kmet, da je žalibog v državnem zboru bilo dosedaj vedno veliko več liberalno mislečih poslancev, kot pa odločno katoliških. Tudi med slovenskimi poslanci s Kranjskega sedeli so trije liberalni poslanci. Če bi tudi res bilo, kar lažejo liberalci, da so katoliško misleči poslanci sklenili samo kmetom škodljive postave, potem so iste postave sklenili tudi naši liberalci, ker v državnem zboru so glasovali liberalni naši poslanci za ravno tiste predloge kot katoliško misleči. Liberalci so torej z neumno lažjo, da je tista od liberalcev tako sovražena klerikalna, to je pošena katoliška stranka kmetu najbolj sovražna, sami sebe udarili po zobeh, ker so njihovi liberalni poslanci v državnem zboru glasovali ravno tako, kakor pa klerikalni, to je katoliški poslanci. Liberalci imajo bralce tistega katekizma za tako neusmiljeno neumne, kakor da bi še tega ne mogli uvideti.

Druga neumnost: Klerikalci imajo vso moč pa — nobene.

Druga še večja neumnost tega lepega liberalnega katekizma je pa ta: liberalni katekizem na eni strani dokazuje, da je klerikalna stranka tako vplivna, da lahko sklene postavo, kakoršno hoče, na drugi strani pa pripoveduje, da so se pri nas v Avstriji izdale postave, tako n. pr. šolske postave, proti katerim se je odločno postavil papež Pij IX. in ž njim avstrijski škofje, katerim pa vse to nič pomagalo, da so zaradi tega nekateri izmed škofov bili celo obsojeni na zapor. Torej klerikalci, to je katoliški poslanci, imajo vso moč v državi, toda v državi se sklepajo take postave, proti katerim se zastonj upirajo katoliški škofje in papež, torej najhujši klerikalci! Tako trdijo naši liberalci. Ali se s tem ta imenitni katekizem ne bije po lastnih ustih? Klerikalci torej delajo postave po trditvi liberalnega katekizma, toda, po trditvi istega katekizma, sami klerikalci za postave ne marajo in se jim upirajo in se dajo zaradi teh postav zapirati v ječo. Kajveda, dragi slovenski kmet, taka pisarija liberalnega katekizma je preneumna, da bi mogla preslepiti katerega pametnega kmetskega volilca!

Tretja neumnost: Volite kmete, ki niso kmetje.

Tretja velikanska neumnost liberalnega volilnega katekizma je zahteva, da morajo kmetje voliti samo kmete v državni zbor. Tu se je krivi prerok najbolj ujel. Tukaj je priklopela liberalna neumnost do vrhunca. Liberalci sami postavili so na Dolenjskem za kandidata v državni

zbor v kmečkih občinah grajščaka, torej gospoda, ne kmeta, v gorenjskih kmečkih občinah pa hočejo postaviti za kandidata uradnika, tudi notranjski kandidat liberalcev v kmečkih občinah nosi gosposko suknjo, liberalni kandidat za ljubljansko okolico je tovarnar in eden izmed dolenjskih liberalnih kandidatov je gostilničar in mešetar. Ako bi se torej kmetje strogo držali liberalnega povelja, voliti samo prave kmete, potem ne eden izmed liberalnih kandidatov ne more biti izvoljen. Liberalci se torej sami ne drže nauka, katerega samo zato učé, da bi zbegali katoliško misleče volilce. Edini liberalni zastopnik kmečkih občin v kranjskem deželnem zboru je — uradnik! Kako neumen mora torej biti kmet, ki verjame temu zmedenemu govorjenju liberalnega katekizma.

Četrta neumnost: Klerikalci pomagajo — judom.

Četrta velika neumnost tega na neumnostih tako bogatega liberalnega katekizma je trditev, da so klerikalci preprečili podržavljenje bogate severne železnice. Ta železnica je v rokah judov. Ali imajo klerikalci kake zveze z judi? Prav nobenih! Še liberalci, ki si vse upajo, niso imeli poguma, trditii da bi naša katoliška stranka imela kake zveze z judi. Pač pa je vsemu svetu znano in so se bahali sami naši liberalci, da imajo zveze z židom Minceles-om, ki tudi poroča v naše liberalne liste. Ta Minceles pa je tudi poročevalec največjega avstrijskega nemškega židovskega lista, kateri list imajo v rokah borzi-janci. Ti pa določajo na borzi ceno žitu. In kakšne so danes žitne cene? Ali si zadovoljen z njimi, slovenski kmet? Poglej, tisti liberalci, ki se v volilnem katekizmu delajo tebi tako prijazne, so v zvezi z judom! Kajveda so bili neumni, ko so pisali o severni železnici, ker odkrila se je zdaj ta njih zveza z judom, in zdaj veš, slovenski kmet, s kom imaš opraviti.

* * *

Kar štiri tako velike neumnosti po vrsti smo torej videli zapisane v liberalnem volilnem katekizmu. To mora biti vsakemu, ki ima zdrave možgane, zadosti. Kdor je tako neumen, da bo šel pri volitvah na lim temu liberalnemu volilnemu katekizmu, za tega nimam noben zdravnik na svetu pomoči, ker ta vrsta neumnosti je neozdravljiva.

Prihodnjič si hočemo ogledati še neresnič-nosti tega liberalnega katekizma, katerih v njem kar mrgoli.

Volilcem pa kličemo v spomin besede sv. evangelista Matevža: „Varujte se krivih prerokov, ki

prihajajo k Vam v ovčji obleki, znotraj pa so deroči volkovi, po njihovih sadovih jih bodeite spoznali.“ Mi pa pristavljamo: Ne poslušajte krivih prerokov, volite može krščanskega mišljenja, katere Vam priporoča naš list, potem ste zidali na skalo.

Liberalne nesramnosti!

„Slovenski narod“ je bil tako nesramen, da je pisal, da je „Gospodarska zveza“ — goljufala. Nato je „Slovenec“ priobčil sledečo

Izjavo:

„Slovenski Narod“ je v uvodnem članku dné 6. t. m. trdil, da je „Gospodarska zveza pri Tomaževi žlindri goljufala.

Podpisana zavrača to trditev kot nesramno laž in imenuje dotičnega, ki to trdi, brezvestnega lažnika in podlega obrekovalca

Da se pa vsa lažnivost „Slov. naroda“ prav spozna, zato izreka podpisana, da **plača vsakemu, ki dokaže, da je podpisana „Zveza“ koga goljufala — bodisi tudi samo za en vinar — nagrado 1000 K, z besedami tisoč kron.**

Nagrado sta pripravljena podpisana člana načelstva plačati iz svojega žepa.

V Ljubljani, 8. novembra 1900.

Gospodarska zveza v Ljubljani,
registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Dr. Šusteršič l. r. Jos. Šiška l. r.

Tako poštena izjava „Gospodarske zveze.“ — „Slovenec“ je tej izjavi še pristavil sledeče:

„No, g. Malovrh, sedaj je prilika, precejšno svoto na pošten način zaslužiti. Vi, ki ste v svrhu zaslužka že marsikaj riskirali, bodeite vendar radi zaslužili lepo svoto, ko prav nič ne riskirate, — nasprotno, operete svoj list predbacivanja, da je namenoma lagal! Torej!?“ —

Vsak pošten človek — naj bode kateregakoli mišljenja — bi mislil, da bode na to „Slov. Narod“ donesel dokaze za „goljufijo“, katero je trdil — ali pa molčal. Da bi očitno krivico popravil, se od lopovskega lista, kakor je „Slov. Narod“, niti ne zahteva!

Toda kdor je mislil, da bode „Narod“ molčal — ali pa dokazal, kar je trdil, ta ne pozna liberalne nesramnosti. „Narod“ ni storil ne jednega ne družega — temuč objavil je dolg članek, v katerem priznava, da ne more nobene goljufije dokazati, torej razpisane nagrade 1000 K ne more zaslužiti — obenem pa zvrne celo kiblo gnojnice na g. dr. Šusteršiča in na knezoškofijskega kancelarja g. Šiška, ki sta zgorajšnjo izjavo podpisala. Ta izjava spravila je pač poštenjakoviče okoli „Slov. Naroda“ v grozno

zadrego in ne vedo, kako bi ven zlezli. Zato pogrevajo staro reč o kupčiji s Tomaževo žlindro l. 1899. bivšega društva „Gospodarske zveze“, ki se je letos razdružilo in katerega torej ni več, tako da tudi nihče „Naroda“ tožiti ne more. To gospodje „Narodovci“ dobro vedo — saj imajo večinoma advokati in notarji tam besedo — in zato se s tako „korajžo“ zaganjajo v društvo, katerega ni več. — Kar se pa tiče stvari same, je bila ista lansko leto v „Slovenecu“ natančno pojasnjena in dokazano s spričevali kemičnega preskuševališča, da je od „Gospodarske zveze“ prodano blago imelo toliko odstotkov fosforne kisline, za kolikor je bilo prodano — in da je **vse laž, kar je „Narod“ trdil.** Menda je tudi „Rodoljub“ to nesramno laž ponatisnil!

Značilno je, da se „Narod“ sklicuje na pismo neke liberalne trgovske tvrdke, ki pravi, da se 16‰no žlindro prav lahko proda kot 18‰no, ker o tem itak nihče nič ne razume. Lepa tvrdka to, ki ima take nazore. „Narod“ pravi, da je to pismo pisala ona tvrdka „Gospodarski zvezi.“ To je pa laž. To pismo ni bilo nikdar pisano „Gospodarski zvezi“ — zato si ga „Narod“ ne upa v celoti objaviti, temuč objavlja same odlomke, kakor se mu jih je zljubilo pobrati! —

Mi se s to rečjo nebi pečali, če bi ne hoteli s tem dokazati, kako nesramno liberalni listi lažejo in obrekujejo.

Pa zakaj tako lažejo? Zato imajo več vzrokov.

Prvič jim je trn v peti vrla „Gospodarska zveza“, ki se imenitno razvija, kot prava trdnjava zavednega kmetskega stanu. To bi liberalci radi oškodovali — zato jim je vsako sredstvo dobro.

Drugič hočejo s tem, kar očitajo „Gosp. zvezi“ — zakriti svoje lastno postopanje. Kar so namreč storili sami, to očitajo sedaj „Gospodarski zvezi.“ Nekje drugod se je prodajala nižje-odstotna žlindra kot višje-odstotna, in to vedoma, ker je bilo spričevalo kemičnega preskuševališča v rokah, da ima žlindra manj odstotkov! Veste li kje, gospod ravnatelj Pirc?

Tretjič se gre liberalcem zato, oskruniti čast g. dr. Šusteršiča, kojega kandiduje katoliško narodna stranka kot poslanca v peti skupini. Znano je, da se liberalci nobenega človeka tako ne boje, kakor g. dr. Šusteršiča! Bojijo se ga, ker je odkrit in odločen prijatelj kmetkega stanu, ima velik ugled in vpliv na Dunaju in pozna vse liberalne spletke, tako da ne morejo na Dunaju tako slepariti in iz-

dajati ljudske koristi, če jim dr. Šusteršič gleda na prste. Zato bi radi dr. Šusteršiču vkradli zaupanje pri ljudstvu.

Zavedno slovensko ljudstvo, zlasti Ti, zavedni slovenski kmet! Pokaži dne 12. decembra pri volitvi, da te take liberalne sleparije ne bodo premotile. Nasprotno, čim bolj liberalci blatijo poštenega katoliškega narodnjaka in prijatelja priprostega ljudstva — tem bolj je dolžnost zavednega naroda, okleniti se ga in delati z vso silo na to, da dobi ogromno število glasov. Saj g. dr. Šusteršič ne kandiduje po lastni volji, temuč se le žrtvuje za dobro stvar, na željo stranke in na željo zavednega ljudstva. On, za svojo osebo, bi veliko raje doma ostal, ker ima preobilo posla in ni posebno trdnega zdravja. Zato je bil tudi leta 1898. poslanstvo, katero so mu bile poverile kmetske občine ljubljanske okolice, prostovoljno odložil in s tem jasno pokazal, da osebno prav nič ne hrepeni po poslanski časti. Toda sedaj se je moral udati splošni želji zavednih katoliških narodnjakov — in sklenil je, poslanstvo prevzeti in je vzdrževati toliko časa, dokler mu volilci zaupajo.

Katoliški slovenski možje! Pokažimo dne 12. grudna, da je ogromna večina slovenskega ljudstva na Kranjskem katoliško narodna in da stoji na strani dr. Ivan Šusteršiča!

Politični razgled.

(Nadaljevanje s 357. strani.)

V Zjednotjenih državah ameriških so volili te dni volilne može, kateri bodo dne 8. januarja izvolili za dobo 4 let državnega predsednika. Tacega volilnega boja še niso imele Zedinjene države, odkar so svobodna republika. Stala sta si nasproti dose-danji predsednik Mac Kinley in voditelj demokratov Bryan. Ker stoje za Kinleyem skoro vsi ameriški milijonarji, je bila zmaga njegova. Za Bryana je 141 volilnih mož, za Kinleya pa 305. Bryan je po dokončani volitvi v posebnem pismu častital Kinleyu na zmagi.

Na Španskem se je pojavilo zadnji čas zopet precej nevarno karlistično gibanje. V Benetkah živeči Don Carlos, ki je pravni naslednik bivše španske kraljeve rodbine, ima namreč po vsem španskem veliko število pristašev, in ti bi ga radi spravili na prestol. Vlada španska je proti temu gibanju silno kruto nastopila. Preklicala je vse ustavne pravice, proglasila obsedno stanje za celo državo, in ječe so polne častinikov, plemičev in duhovnikov. — Povsod obsojajo to nasilno ravnanje španske vlade. Kdaj se bodo pač spremenile razmere v tej nesrečni Španiji!

O državnozbornih volitvah še ne moremo veliko poročati. Doslej so izvoljeni volilni može samo na Gorenjem Avstrijskem, in tam je katoliška stranka sijajno zmagala. V splošni skupini je njenih volilnih mož 153, liberalnih pa 71; v kmečkih občinah pa konservativnih 178, liberalnih le 45.

✱ Listek. ✱

Kako je bil hudir dvakrat opeharjen?

(Priobčil Lovro.)

Da je hudir pri vsej svoji hudobnosti vendar precej neumen in se rad dá opehariti, je splošno znano; gotovo ste slišali že več takih slučajev. Manj znano pa vam je morebiti, da je hudir celo v eni in isti stvari dvakrat zapored šel na limanice. Bilo je to tako-le:

Lehkomiseln vinski bratec bi bil rad prodal svojo ubogo dušo. Za tako kupčijo pa ni vedel boljšega, kot je vrag. Zato gre v ris in ga izkuša priklicati z rotilnimi molitvicami, kakor je treba. Hudir res točno pride. Ubogi grešnik naredi z njim pogodbo, da mu dá vrag mernik cekinov, za to pa vzame po smrti njegovo dušo. Ker pe hudir nima vedno denarja v svojih blagajnah — kar se dandanes zgodi lahko najboljšim ljudem — zato pravi: »Denarja ravno nimam pri rokah, toda v enem tednu ga dobiš gotovo.« — »Ali ga pa res dobim?« prša prekanjeni bratec, kajti dandanes celo hudirju ni upati, kadar sklepaš kakšno kupčijo. Vrag se namuza, kakor se ravno muza vrag, kateri se že veseli kake duše. »Bodi brez skrbi in postavi mi svoj mernik na onole goro, in če ne bo do nedelje jutra poln, si prost vsake dolžnosti in pogodba je neveljavna.«

Ta je zadovoljen in vrag jo odkuri. Ko možiček ostane sam, mu vsa stvar vseeno začne nekoliko resna postajati. Nič kaj ni mogel narejene pogodbe biti vesel. Malo časa živeti na svetu v vednem hrupu in veselju, pa pri tem zapraviti večno srečo, ni majhna stvar. Kako bi našel pot iz te zagate? Tu mu pride pametna misel; takoj jo mora izvršiti. Najprej izbije merniku dno, potem izkoplje na gori kamor je moral dejati mernik, veliko jamo ter jo zgoraj tako priredi, da jo mernik ravno zakriva. Tega pritrdi med votlino z deskami ter še s prstjo dobro zabije, da ne more pasti v jamo. Sklepal je čisto prav, da se hudirju ne bo ponoči ljubilo gledati, kako je pod mernikom. Tako pričakuje sobote.

Ponoči hudir res pride in začne polniti mernik s cekini. Izprva je delal prav zložno misleč si: »Takole posodo eno uro prav lahko napolnim.« Ko pa čez eno uro potegne s parkljem čez mernikove robove in še zmerom ne čuti denarjev, se že malce podviza in si misli: »Biti mora vsak čas.« Toda ni bilo, čeprav se je hudo trudil. Zvezde so jele ugašati in

noč se je hotela že nagibati h koncu, toda mernik še vedno ni bil poln do roba. In hudir je sopihal kar najhitreje je mogel, obložen z zlatom, najmanj desetkrat dolgo pot od pekla do gore in zopet nazaj. Zastonj! Mernik še vedno ni bil poln. In ko enajstič zopet pridere s svojim tovorom in ravno hoče pregledati mernik, zablisne prvi solnčni žarek po gori, in vrag je stavo izgubil. Preklinjajoč je bežal od tam in se jezil: »Tega si nisem mogel misliti, da imajo ljudje po teh krajih tako velike mernike!«

Vinski bratec pa je izpraznil jamo in tako postal bogat mož. Polovico denarja je daroval za dobrodelne namene in sezidal lepo cerkev, z drugo polovico pa je vesel in zadovoljen živel prav do svoje smrti. Razjarjeni vrag si je pa mislil: »To si zapišem za uho, da bom znanprej bolj moder.«

Zopet pokliče vraga ubog trpin, naj mu da za dušo mernik cekinov. Ta se nekoliko pomišlja in pravi: »Pri taki trgovini sem že dokaj izgubil, takih kupčij ne sklepam več.« Toda, ker vrag uboga dušo nerad pusti, le privoli. »Samo — pristavi nezaupno — preden skleneva pogodbo, moram videti mero, če ima dno in če ni prevelika.« Siromak mu pokaže navaden mernik. Vrag je zadovoljen ter pravi: »Ta mernik dobiš zvrhoma napolnjen s cekini; če mi ga pa vrneš k letu osorej, bo tvoja duša moja. Da boš pa vedel, da nisem preveč trd — nadaljuje, videč, da se dolžnik nekaj obotavlja — zadestuje, če mi vrneš ob letu samo »štirihane«. Zdaj pa podpiši s svojo krvjo!« Tri tem mu pomoli pismeno pogodbo. Med tem, ko dolžnik podpisuje, vpraša: »Ali bi ne mogel mere štirihane tudi prej dati nazaj?« — »Gotovo, gotovo,« odvrne vrag ter se lokavo reži, kajti misli si, dolžnik bo ves denar zaveseljačil in potem ne bo mogel plačati. Dolžnik pa vzame deščico, potegne ž njo čez zvrhoma polni mernik, katerega je pritresel hudir, ter da posodo z ostalim denarjem vragu nazaj z besedami: »Dobro tedaj, dam ti takoj zdaj štirihano mero nazaj, potem sva pa bot!« Nato pograbi posnet kupček ter se posmehuje okanjenemu peklenščku. Ko ta vidi, da je zopet ogoljufan, ves razkačen in togoten oddirja nazaj v pekel.

Slovenski novičar.

Kranjsko.

Vabilo na naročbo. »Domoljubu« smo danes priložili poštno nakaznico, s katero naj dč. naročniki obnové naročbo za prihodnje leto. Vljudno prosimo, da bi se to zgodilo prav kmalu ker je sicer skoraj nemogoče ob novem letu urediti razpošiljanje lista. Komur ob novem letu ne poide naročnina, porabi naj priloženo nakaznico

pozneje. Svoje ime, stan, bivališče in pošto naj sleherni zapiše prav razločno. Med letom naj bi se naslovi ne spreminjali brez posebne potrebe, ker napravi to upravništvu mnogo dela. Ako se pa kak naročnik preseli v drug kraj, naj nam z novim naslovom vselej pové svojo prejšnjo pošto. »Domoljub« stane po pošti pošiljan za vse kraje v Avstriji 1 K 60 h; za Nemško 2 K 8 h; v Ameriko in druge tuje države 2 K 60 h.

Našim naročnikom! Vse tiste naročnike »Domoljubove«, ki se ne pečajo s politiko, prosimo, naj nam ne zamerijo, ker so skoro vsi prestori napolnjeni s političnimi članki. Uredništvo »Domoljuba« je namreč prepričano, da je to sedaj v prvi vrsti njegova dolžnost. Po prestanih državnozbornih volitvah pridejo zopet druge stvari na vrsto!

Pozor volilci! Te dni so okrajna glavarstva začela razpošiljati izkaznice (legitimacije) in gl. sovnice izkaznice za splošni volilni razred (5 kurijo) so bele.

Izkaznice za kmetski volilni razred so pa zelene.

Glasovnice so za oba razreda enake.

K volitvi dne 12. grudna bode torej seboj vzeti belo izkaznico in pa glasovnico, v kateri se določno zapiše ime, stan in bivališče našega kandidate skupine: »Dr. Ivan Šusteršič, odvetnik v Ljubljani.«

Izkaznica se pa pri volitvi komisiji samo pokaže, potem pa zopet dobro shrani. Glasovnica se na volišču odda komisiji.

K volitvi dne 18. grudna bode seboj vzeti zeleno izkaznico in drugo glasovnico, v kateri se določno in popolno zapiše ime, stan in bivališče kandidata kmetske skupine.

Izkaznica se zopet pri glasovanju samo pokaže in potem dobro spravi — glasovnica pa odda.

Izkaznica kakor glasovnica je samo tedaj veljavna, če nosi pečat okrajnega glavarstva. Če kdo pomotoma dobi izkaznico ali glasovnico brez tega pečata — naj se takoj oglasi pri okrajnem glavarstvu, da se pečat vtisne.

Do volitve izkaznic nikomur iz roke dajati! Tako se izogneš vsaki liberalni slepariji! Kdor izkaznice ali glasovnice ne dobi o pravem času, naj se oglasi zanj pri okrajnem glavarstvu.

Raveo tam dobi novo glasovnico, je če svojo zgubil ali pokvaril; na dan volitve pa dobi novo glasovnico pri volilnem komisarju na volišču.

Volilni shodi. V nedeljo dné 11. t. m. bil je v veliki dvorani Katoliškega doma v Ljubljani shod volicev 5. skupine. Dvorana je bila polna zavednih krščansko socialnih delavcev. Na tem shodu razvil je dr. Ivan Šusteršič svoj program.

Pred vsem je izjavil, da bo vedno in povsodi kakor doslej, v prvi vrsti deloval za blagor in napredek kmetijskega stanu. „Odkar stojim v javnem življenju,“ je rekel, „sem vedno stal na strani kmeta, ki je najpomembnejši stan našega naroda in tako bom tudi kot poslanec storil!“

Nato se je govornik podrobno pečal z zadevami tovarniških in rudniških delavcev, železničarjev, trgovskih pomočnikov in pisarniških pomočnikov ter končal s tem, da le v krščanstvu je iskati spas in bodočnost priprostega ljudstva.

Govor je bil sprejet z burnim odobravanjem in enoglasno se je sklenilo, da se dr. Šusteršiča voli državnim poslancem.

Isti dan popoldan bil je volilni shod v Višnji Gori, kjer je g. dr. Jan. Ev. Krek poročal o političnem položaju in volitvah. Njegov govor je bil sprejet z velikim navdušenjem in enoglasno so mnogi številni zborovalci sprejeli kandidaturi dr. Šusteršiča v splošni in Vencajza v kmetijski skupini.

Dr. Tavčarjeva predrznost. Poroča se nam, da hoče ljubljanski advokat dr. Ivan Tavčar, znani poveljnik ljubljanskih liberalcev, pokazati se na kmetih na volilnih shodih. Ta predrznost že presega vse meje! Dr. Tavčar je bil tisti, ki je v deželni zbor pridružen kmeti, ki ga zaničljivo imenovali »kmetavzarje« — akoravno je sam sin kmetijskih starišev! Dr. Tavčar je pri vsaki priliki odkrito kazal svoje sovraštvo in zaničevanje do poštenega priprostega kmetijskega ljudstva. Kako je svoje, dobnostno strastno pobijal predlog, da se do vrednosti 100 gld. odpravi legalizacija za zemljkopisne listine! Kako je žalil poštene kmetijske moze na obnem zboru kmetijske družbe julija meseca lanskega leta! — Dr. Tavčar je tudi liberalni kolovodja, ki je na shodu v Staremtrgu pri Ložu izustil bogoskrunske besede, »da so cerkve na gričih in dolih znamenje naše sužnosti.« Dr. Tavčar je samo z duhovskim denarjem studiral — drugače bi bil danes kmet, kakor njegov brat, ali pa še to ne. Zahvalo pa žanje sedaj duhovski stan, katerega po svojih umazanih listih »Slov. Narod« in »Rodoljub« najgorje blati in napada. Ali je to mož, ki se sme drzniti iti ven med naše poštene kmetijsko ljudstvo?

Koderkoli se prikaže, naj mu kmetijsko ljudstvo pove jasno in točno svoje mnenje! Brezdomovinski liberalci nimajo na kmetih nič iskati!

Neumna in nesramna laž! Liberalci agitujejo zoper katoliško-narodno stranko med drugim tudi s trditvijo, da so katoliško-narodni poslanci krivi povišanja davka na sladkor!

Kako neumna in nesramna je ta laž, lahko vsak razvidi iz tega, da je povišani sladkorni davek v veljavi vsled odredbe liberalnega mladočeskega ministra dr. Kaizla na 9. julija 1898.

Državni zbor se s to zadevo niti pečati ni mogel — ker so liberalci, najpred nemški in potem češki, ovirali z »obstrukcijo« vsako stvarno delo državnega zbora, tako da nobena stvar ni prišla do glasovanja. temuč so ministri sami postave delali. Tako je po krivdi liberalcev tudi prišlo, da imamo še danes sladkorni davek.

Tako je resnica! Ali ni to nesramno in neumno, kako liberalci lažejo?

Surovost ali neumnost — ali oboje? V nedeljo 11. t. m. je bil napovedan v Mirni peči pri Novem mestu shod dolenjskega katol. političnega društva. Ko so ob 3. uri hoteli zborovati — zagnala je pijana tolpa kakih 20—30 oseb, mož, nedoraslih pobalinov in — žensk (!) tak hrup, da se ni razumela nobena beseda in se je zborovanje prekinilo. Ob 4. uri se je pripeljal dr. Šusteršič iz Ljubljane in poskusilo se je zopet zborovati. Toda zopet se je udrila pijana tolpa kakih 20 mož in pobalinov v dvorano in jeli so zopet razgrajati, da se zborovanje ni moglo nadaljevati. Dr. Šusteršič je razgrajade uprašal, če se bojijo resnico slišati? Na kar so kričali: »Mi Vas nočemo poslušati, drugače nas bode te pregovorili!« (!)

Zoper tako surovost in neumnost bi bila seveda vsaka beseda odveč in dr. Šusteršič je odšel.

Razgrajaci se pa lahko sramujejo svoje neumnosti in svoje surovosti. Ali ni neumno od kmetov, postaviti se proti dr. Šusteršiču, kojega liberalci ravno radi tega tako sovražijo, ker je prijatelj kmeta in se skozi deset let neustrašeno bojuje za pravice kmeta v javnem življenju.

Ali ni surovo, niti poslušati moža, ki je prišel v prijaznem namenu, da vsled povabila dolenjskega političnega društva razjasni ljudstvu politični in gospodarski položaj, in pokaže, kako je kmetu pomagati! Neumnost in surovost je bila tem višja, ker je dr. Šusteršič imel tudi namen, položiti pri onem shodu temelj tako nujno potrebni Raiffeisenski posojilnici za občino Mirna Peč.

No, razgrajaci niso vedeli, kaj delajo — zato jim bodi odpuščeno.

Brezdomno pa so bili ti ljudje od neke mestne gospode podkupljeni. Zares žalostno in sra-

mo tno, če se kmet da podkupiti proti najboljšemu prijatelju kmetškega stanu!

Mirno in razsodno ljudstvo v Mirni Peči je vsled onega prigodka zelo ogorčeno. Sramuje se takih soobčanov. Pri volitvah dne 12. in 19. grudna se bode pokazalo, da velika večina občanov stoji na strani katoliško-narodne stranke!

Kadar se pa zopet priredi kak shod v Mirni Peči (kar se kmalu zgodi!) se bode skrbelo, da samo taki dobijo vstop — ki se vedó dostojno obnašati. Drugi naj gredó — na gmajno!

Kako so se liberalci na Gorenjskem osmодili. Pred dobrim tednom so nekateri možje, ki so se vsedli na limanice liberalcem, hoteli prirediti v Kranju shod, na katerem naj bi se gorenjski župani izrekli proti gosp. Pogačniku. Pa ni šlo! Pošteni naši možje so bili na shodu v velikanski večini. A nekaj zanimivega se je tu pokazalo! Limanice, katere so nastavili liberalci gorenjskim županom in občinskim odbornikom, niso držale in zato sta se liberalca Čop in Šlibar okrog obrnila in izrekla proti načelu, da kmet zastopaj kmeta. Najeta od ljubljanskih liberalcev hočeta ta dva moža imeti za zastopnika kmeta čistega liberalca. Ta bi bila pa lepa! Gorenjski kmetje še niso tako propadli, da bi jim bil vsak za poslanca dober, če le zna zabavljati čez duhovnike in laži trositi po časnikih. Prav imajo župani in občinski odborniki, da se ne dajo vjeti in da so na zadnjem shodu v Kranju, kjer so imeli veliko večino, zaklicali: »Živio Pogačnik!« Volilce opozarjamo na to še enkrat, da je par gorenjskih županov res že popolnoma prestopilo v tabor liberalcev, da delajo z zasramovalci vere pod jedno odejo, dasiravno se hinavski skrivajo in trdijo, da so še kršćeni. Kmetje ne dajte se vjeti!

Iz Mokronoškega okraja. Sliši se tu in tam, da bi liberalci radi spodrinili našega dosedanjega državnega poslanca gospoda Franc Povše-ta. Gospod Povše je že 22 let zastopal naš volilni okraj. Vedno se je z največjo vnemo potegoval za koristi svojega volilnega okraja. Za napravo mostu čez Savo pri Radečah, za uravnavo Mirne, za mnoge trtnice in za razne zadruge je izposloval izdatne državne podpore. Da dobivajo mnogi vinogradniki brezobrestna posojila za napravo ameriških vinogradov, je njegova zasluga. Ker je gospod Povše znan z najodličnejšimi poslanci, ker ima kot priznan strokovnjak v gospodarskih zadevah veljavno besedo in je imel kot načelnik gospodarskega odseka mnogo vpliva, zato mu je bilo mogoče za kmetijstvo na Kranjskem sploh, in v našem volilnem okraju posebej izposlovati mnogo ugodnostij. Ker se bode v kratkem v državnem zboru obravnavalo o trgovinskih pogodbah s tujimi deželami, je neobhodno potrebno, da zopet pošljemo gosp.

Povšeta v državni zbor, kajti ravno v tej zadevi je posebno izveden. Kmetovalci bodeмо potem sami laže dihal, ako nam bode mogoče svoje pridelke bolje razpečati. In ako se v druge države odpre uvoz naših kmetijskih pridelkov pod ugodnimi pogoji, potem bode imela naša živina, naše žito, naše vino, naše orodje primerno ceno. Ako kedaj, potrebujemo sedaj na Dunaji izvedenih za blagor kmeta vnetih in zgovornih poslancev. Liberalci priporočajo nekega Zupančiča iz Rakovnika, o katerem pa se družega ne ve, kakor da zna s konji mešetariti in da za silo lomi nemško, kolikor je ravno pri mešetiji potreba. Kako bode tak človek mogel zagovarjati potrebe kmetovalcev? Kako bi mogel n. pr. pri trgovinskih pogodbah ustavljati se zahtevam tovarnarjev, ki bodo za svoje tovarniške izdelke zahtevali ugodnosti? Zupančič tudi čuti, da nima zmožnosti za državnega poslanca in se je baje večkrat že izrazil, da ga drugi k temu silijo. Zlasti se govori, da ga je jako nagovarjal zato Rakovniški grof Barbo. Pa tudi drugi grajšćaki v okraju delajo na to, naj bi kmetovalci volili Zupančiča. Ali delajo grajšćaki morebiti na to iz ljubezni do kmeta? Kdaj so pa še pokazali, da jim je blagor kmeta kaj mar? Kdo delavce slabše plačuje, kakor grajšćaki? Vemo n. pr. od Klevevškega grajšćaka, ki je znan kot bogatin, da daje najemnikom po 33 kr. na dan brez hrane. Od družega nam je znano, da plačuje delavcem po 35 kr. na dan brez hrane? Ali je to lepo? Ali se ne pravi to ubogega človeka zatirati, ga izkoriščevati? In zakaj nam pač taki grajšćaki priporočajo Zupančiča? Slovence bi radi na Dunaji pred cesarjem osmešili, češ na Slovence ni treba nič porajtati, saj so sami tepci; še njihovi poslanci so tako zabiti, da si niti javno nastopiti ne upajo. Družega ne moremo misliti od grajšćakov, ki so po vsem svojem mišljenji zagrizeni Nemci. Toda davno je minula doba tlake in nikoli se ne bode več vrnila. Mi kmetovalci nočemo voliti po komandi grajšćakov, ampak po svojem prepričanju. Naše prepričanje pa je, da si ne moremo izbrati bolj vnetega, bolj zvedenega poslanca, kakor je g. Povše. Kličimo toraj už naprej: Bog živi našega prihodnjega državnega poslanca g. Povšeta!

Na Trebelnem pri Mokronogu se je ustanovila mlekarska zadruga. Dne 6. novembra je pričela izdelovati masten sir. Mleka prvi dan ni bilo posebno veliko, toda sleherni dan ga zadrugarji več donajajo. Po prizadevanji bivšega državnega poslanca g. Franc Povše-ta je dobila zadruga od poljedelskega ministerstva 800 kron podpore za napravo potrebnih strojev.

Iz Domžalske okolice. 18. nov. Volivni in zabavljalni shod je sklical mokač Kopač v Domžale k Jermanu dné 4. nov. Brez Čednikovega Koreljna iz

Domžal in enega ali dveh učiteljev seveda ni moglo biti. Ker se je obetalo ondi, da bodo delavcem po tovarnah zvišali plače ter odpravili davčne naklade, vjeli so se na te limanice celo nekateri sicer pošteni delavci, podšuntani za volitve zlasti po nekaterih železniških uslužbencih, katerim kratkovidneži raje in preje verjamejo, kot svojim dušnim pastirjem in drugim vrlim domačinom. Da bodo braveci Domoljubovi vedeli, kako se kratko glasi evangelij mokraški, podamo ga tu v izlečku: 1. socialna demokracija zahteva ločitev šole od cerkve; verouk torej iz šol ven! 2. socialna demokracija se bori zoper katoliško cerkev; 3. socialna demokracija zahteva ločitev zakona; 4. cilj mokraški je revolucija (punt); 5. premogokopov naj država ne prevzame v svojo oskrb; 6. socialna demokracija je zoper zadruga in posojilnice; 7. mokrači trdijo, da je bil njih prvi praded opica, ne pa svetopisemski — človek. In tem „afnam“ naj pošten katoličan verjame ter voli njih kandidata v državni zbor?! Adamov sin.

Osebnosti. Kanonik A. Kalan je imenovan za vodjo deškega zavetišča v Marjanišču. — Namestni bogoslovni učitelj dr. Aleš Ušeničnik je imenovan stalnim profesorjem za dogmatiko. — Semeniški učni prefekt dr. Evgen Lampe je imenovan kornim vikarjem pri ljubljanski stolnici, ter prevzame glavno vodstvo »Slovenca«.

Krščankosocialna ženska zveza v Ljubljani potrjena. Ta vest bode gotovo razveselila vse ljubljansko krščansko ženstvo. Pripravljalni odbor bode storil takoj potrebne korake, da se skoro vrši prvi občni zbor in da se krščansko ženstvo krepko organizuje v brambo krščanskega, narodnega in gospodarskega stališča našega naroda.

Družinska pratika za navadno l. 1901, založena od g. Alojzija Pelca, revizorja »Gospodarske Zveze«, izide v kratkem z jako zanimivo vsebino.

Ne begajte volivcev! Cuje se, da je nekaj volivcev iz kamniškega okraja izreklo željo, naj bi se v splošni skupini volil za poslanca gospod župan Andrej Mejač iz Komende. Gospod Mejač je vrl in častivreden mož. Vendar je tako postavljanje kandidata sedaj, ko je že določen za to skupino dr. Ivan Šusteršič, le v škodo naši stranki. Zato pa smo pooblaščen od gospoda župana Andreja Mejača izjaviti, da on nikdar ni mislil sprejeti kake kandidature in da ga nikakor ni volja v sedanjem boju cepiti katoliško narodnih glasov, ki naj se vsi združijo na zasluženega g. dr. Ivana Šusteršiča.

Vollni shod v Št. Janžu pri Radečah. V nedeljo 18. t. m. se je vršil v Št. Janžu shod volivcev IV. kurije, kojega je sklicala katoliško-narodna stranka. Shod je bil zelo dobro obiskan. Iz Ljubljane prišel je predsednik osrednjega volil. odbora katoliškonarodne

stranke, dr. Šusteršič, akoravno je neki dopis iz Št. Janža v »Narodu« trdil, da se bode v Št. Janžu ravno tako godilo, kakor v Mirni Peči. No »bati se ne velja« smo si mislili, — in ta stavek se je zopet obnesel.

Shod je otvoril domači g. župnik Jereb, ki je takoj podelil besedo dr. Šusteršiču. Dr. Šusteršič je slišal v jedno-urnem govoru pomen volitev, naštel celo vrsto grehov liberalne stranke proti kmet-skemu stanu — kazal nasprotno s krepkimi vzgledi, kako je katoliško-narodna stranka vedno ptezala se za kmet-ski stan, in kazal zlasti na vrline kandidata Povšeta kot poslanca kmet-skega stanu. Nekateri na shod došli liberalci so semtertje skušali z mejklici motiti govornika — toda ker je na vsako opazko takoj dal pravi odgovor, so se osmešili tako, da so jih lastni somišljeniki začeli zapuščati. Ko je prišlo do glasovanja, so vsi glasovali za Povšeta razun petih, med katerimi sta bila — dva nevolilca, ki sta se proti koncu zborovanja zmuznila pri vratih v dvorano.

Jednega pijanega »naprednjaka«, ki je hotel po »mirnopeško« razsajati, posadili so na — čisti zrak.

Tako se je shod na najbolj vročih tleh Dolenjske končal s sijajno zmago katoliško-narodne stranke in popolnim porazom klaverne liberalne družbe. Saj je pa tudi glavni steber Št. Janškega liberalizma, učitelj Berce, klaverno hodil zunaj okoli zborovališča in semtertje prav po »napredno« svojo jezo znosil nad tem ali onim zborovalcem.

Živel vrli katoliškonarodni Št. Janšci! — Živel vrli poslanec Povše!

Cerkev Matere Milosti v Mariboru. Od več strani nas poprašujejo dobrotniki naše cerkve, ali še Marijina družba za zidanje cerkve obstoji, in se sprejemajo novi udje? Odgovorimo, da še družba obstoji in nove družnike vedno radi sprejemamo. Sicer smo tako srečni, da vže v novi cerkvi obhajamo božjo službo, vendar so oltarji negotovi in večinoma le začasni; vrh tega smo dolžni blizu sto tisoč kron. Iz tega previdijo naši dobrotniki, kako silno nam je treba pomoči in kako se veselimo, ako novi udje v Marijino družbo pristopijo. Prosimo tedaj vse Marijine častivce, naj nas ne zapuščajo v naši veliki denarni stiski! Frančiškanski samoštan v Mariboru dne 25. oktobra mes. 1900. P. Kalist Heric, gvardijan in predsednik Marijine družbe.

Iz Trzina. Veliko veselje je vladalo v Trzinu 14. oktobra t. l. ko je č. g. mengiški nadžupnik blagoslovil skoro popolnoma na novo prezidano cerkev sv. Florijana. Umljivo je bilo veselje Trzincev, zakaj odkar jim je bil potres porušil prejšnjo cerkev, opravljale se se sv. maše le v majhni stranski kapeli.

Dolgi 5 let se je vlekle popraviljanje, a Trzinci niso omagali, če tudi so bili navezani večinoma na lastno pomoč. Društvo za kršč. umetnost je odobrilo načrt, zidarsko delo je prevzel g. Ivan Gregorec iz Mengša, slikanje altarjev in prižnice pa g. F. Tončič iz Kamnika. Oba sta zvršila delo v splošno zadovoljnost, za-to ju slovenskemu občinstvu toplo priporočamo. Lego in zunanost cerkve so vsi hvalili. Zidana je v podnožju temno obrastene hriba v romanskem slogu. Visoka okna razsvetljujejo notranjino. Na dan blag. slovljenja je bila prav okusno okrašena. Vsa čast pridnim Trzinskim dekletom in neutrudljivemu županu Florijančiču! Med opravilom je peval možki zbor iz Mengša. Lepo se je izvršila za Trzince toliko zaželjena slovesnost, pokazali so, da so vneti za čas hiše božje in da zaslužijo kmalu dobiti lastnega duhovnika.

Hrenovice, 4. t. m. Ne vem, če je kdo vže bral kaj v »Domoljubu« o nas, ki prebivamo v podznožju visokega Nanosa. Svet kaj napačno o nas sodi in ima krivo menenje, kakor da bi bili vsi podivjani — od liberalcev. To pa nas boli, zakaj obrekovanje ne stori nobenemu dobro. Mi da bi bili napolnjeni z liberalnim duhom? Mar ne vemo, kdo in kaj so liberalci? R-a je, da je hudoba nekaj take ljulike zasejala in da so se nekateri dali preslepiti; a velikanaka večina je dobra, udana Bogu in Kristusu, sv. cerkvi in duhovnikom. To smo pokazali na volivnem shodu 4. t. m. Domači g. kaplan nam je razložil, zakaj se gré pri volitvah. Z volitvami poslanca v državni in deželni zbor si ljudstvo samo kuje srečo ali nesrečo, blagoslov in prokletstvo, kakršne poslance si voli. Liberalni in mokrski poslanci ne morejo ljudstva osrečiti. Liberalci sccijalnega dela sploh ne pojmiyo. Blagostanje ljudstva je samo v združevanju močij, v združništvu. Liberalci so pa sploh sovražniki in celo srditi sovražniki združnega gibanja; liberalci torej ne zidajo ampak znajo samo podirati in slabijo moralno in fizično moč ljudstva, ki dandanes najde svojo rešitev zgolj v združevanju svojih močij. V najbolj žalostno luč stavi liberalce, kakor tudi mokače, neovrgljivo dejstvo, da so to ljudje brez vere, brez Boga, strastni nasprotniki sv. cerkve in duhovnikov. Kam pa nas pripelje liberalec, ki je in hoče biti brez Boga in je Bogu naravnost nasproten? Kam drugam, kakor v pogibelj, časno in večno! To so bile misli, katere je razvijal g. kaplan na shodu. Sicer smo pa vže po tem spoznali, da liberalcem prav nič mari ni naša časna ni večna sreča, ker so postavili take kandidate, kakor n. pr. je Luka Jelenec, o katerem so se čule zadnje dni take reči, da bi se jih pri nas sramoval vsak kmetski fant. — In pa še Ivana Božiča iz Poddrage, moža žalostnega spomina nam ti liberalci ponujajo za poslanca! Not-

ranjei! Ne volimo tega moža in tako pokažimo, da smo verni katoličani. Naposled smo vsi pritrdili kandidaturama g. dr. Žitnika v kmečki in g. dr. Šusteršica v splošni volivni skupini. Velikanska večina glasov je zagotovljena v hrenoviški fari obema gospodoma, zlasti pa g. dru. Žiteiku, ki je do sedaj tako marljivo in vneto svoj težavni posel kot naš državni poslanec opravljal. Razgovarjali smo se tudi o potrebi ustanovitve raifajznove posojilne v Hrenovicah in sklenili naprositi »Gospodarsko zvezo« v Ljubljani, da nam prihi pri tej stvari na pomoč.

Za smeh in kratek čas.

(Po domače.) Kmečka žena vpraša gospoda stotnika: „Povejte mi pri kateri kompaniji je naš fant!“ — Stotnik nevoljen: „Pusti me pri miru! . . . sicer pa pri vojakihi ni fantov, ampak možje!“ — Ženica: „Moj Bog! Pa vendar menda ne, da bi se bil naš fant že oženil!“

(Spoznal ga je.) Zadolžen snubec bogatašu: „Dajte mi hčer, jaz brez nje ne morem živeti!“ Bogataš: „Pa moram ravno jaz vaše dolgove plačati!“

(Dvojna sreča.) Postopač: „Ravnokar sem našel na cesti desetico in par minut pozneje zagledam šnopsarijo. Šaj pravim, srečo mora človek imeti!“

(Pred porotniki.) Državni pravnik zahteva, da se obtožencu, ki je pa zelo majhine postave — glava odseda. Nato pravi njegov zagovornik: „Toliko sočutja in usmiljenja bote pa vendar imeli z mojim varovancem, da ga ne bote pustili za eno glavo skrajšati, ker je že tako majhen!“

(Pred pustom.) A: „Gospod, Vi ste zelo shujšali ali Vas je predpust tako zdelal, — ste nemara preveč plesali!“ — B: „O ne, — ampak jaz sem uradnik v zastavljavnici!“

(Smola.) Žena: „Že zopet tako pozno domov prideš iz gostilne! Jaz nisem nobenega očesa zatisnila!“ — On: „Ali meniš da jaz!“

Besedna uganka.

I.

Iz zlogov: *cajz, ci, či, da, di, Do, do, dr, fer, Fran, dač, I, I, Ig, in, Jo, ka, kan, ke, kranj, ktor, ktor, li, ljem, na, na, na, ne, nik, nik, Pfei, Po, Pov, rod, sip, skem, ski, so, ster, stran, še, šk, šič, ško, Šu, tje, to, van, van, Ven, Vi, vno, zbor, ža, Žit* — sestavite stavek, ki je znan vsakemu zavednemu volivcu.

II.

Lepo in drago povem ti kovino,
Ako v besedi tej črke so vse;
Črko proč prvo — dobiš sestavino,
V celem telesu jih dvakrat šest je.
Jedno še črko smeš spredaj odbiti,
Reko veliko s tem skušaj dobiti.

Rešitev ugank v zadnji številki:

K r i ž.**Besedna uganka.****Črka R.**

Obe so prav rešili: Marija Sila v Trebnjem, Josip Zorko v Široki Seti pri Vačah; Iv. Antončič v Markovcu; Sušnik Lovro, Urbanec Fr., Perne Janez, Basaj Jožef, Ferjan Martin, Černilec Janez, Vcharjev Herman, Zihel Gasper, dijaki v Kranju; Marija Tiringar v Kranju; Val. Sušnik, posestnik na Breznici; Marija Lončarič in Ivan Kelemina v Središču na Staj.; Leopold Ješe, Franc Virant in Miroslav Matjašič, dijaki v Kranju; Rafael Ogrin na Vrhniki; Andrej Pogon v Poljanah pri Cerknem.

Prilagodna številka »DOMOLJUBA« izide dne 6. decembra 1900 zvečer.

Loterijske srečke.

Dunaj,	10. novembra	47	21	86	52	33
Trst.	17. novembra	5	70	80	48	27
Građec,	10. novembra	63	85	27	54	51
Ljuba.	17. novembra	25	8	43	44	41

Tržne cene v Ljubljani.

od dne 11. novembra do dne 17. novembra

	K	h		K	h
Goveje meso I. v. kg.	1	28	Pšenična m. 100 kg.	26	80
» » II. » »	1	12	Koruzna » » »	18	—
» » III. » »	—	96	Ajdova » » »	34	—
Teletje meso » »	1	20	Fizol, liter . . .	—	16
Prasičje » sveže »	1	40	Grah, »	—	20
» » prek. » »	1	40	Leča, »	—	24
Koštrunovo meso »	—	80	Kaša, »	—	22
Maslo » » » »	2	—	Ričet, »	—	22
Surovo maslo » »	1	90	Pšenica . . . 100 kg	16	—
Mast prašičja » »	1	40	Rž	14	—
Slanina sveža » »	1	36	Ječmen » » »	14	—
» » prekajena » »	1	44	Oves » » » »	13	—
Salo » » » » »	1	20	Ajda » » » » »	16	—
Jajce, jedno . . .	—	7	Proso, belo, » »	18	—
Mleko, liter . . .	—	16	» » navadno » »	14	—
Smetana liter . .	—	80	Koruzna » » »	12	50
Med » » » kg »	—	—	Krompir » » »	4	40
Krompir » » » »	—	4	Drva, trda, sežanj	7	60
Piščanec » » » »	1	20	» » mehka, » »	5	—
Golob » » » » »	45	—	Seno, 100 kg . .	—	—
Raca » » » » »	1	70	Slama, » » » »	—	—
Gos » » » » » »	—	—	Stelja, » » » »	—	—

Dva čevljarska pomočnika

sprejme takoj

Luka Heršič

Ulice pri Rakeku. 249 3—2

**Koverta s firmo
vizitnice in
trgovske račune
priporoča
Katol. tiskarna**

Radi družinskih razmer
proda se pod prav ugodnimi
pogoji, tudi na letne obroke,

večje posestvo

v Cirknici na Notranjskem.

Isto obstoji iz enonastropne dobro zidane hiše št. 62, zraven iste ležečih obširnih gospodarskih poslopj, več rodovitnih njiv in travnikov, in kakih 50 orolov dobro vzraslega gojzda. Hiša leži tik glavne ceste in je pripravna za vsako obrt, posebno za pekovo je uže urejena, ker je z ozirom na vsako leto v tem kraju vršeče se vojaške vaje posebne važnosti. Zraven hiše je tudi dobro urejena pepelarna (potošelca).

Natančneje pojasnila daje
Anton Majdič v Kranju. 255 2—1

Pozor!**Dve železni kapelici**

prilagodni za dve znamenji na
deželi, sta na prodaj. Več o tem
pove trnovski župni urad v
Ljubljani. 255 (2—1)

Lepo posestvo

je na prodaj radi družinskih
razmer v lhan-u blizu Dom-
žal. Obsega gospodarsko po-
slopje in hišo na lepem kraju
Studenec izvira izpod hiše. Za
11 mernikov posestva je rodo-
vitnega polja, tudi travnikov,
hoste v najlepši rasti, skupaj
pri 12 orolov. Pogoji so ugodni.

Natančneje se izve pri last-
niku Janezu Pečnikar v lhan-u,
h št. 16. P. Domžale. 237 3—3

**Trgovina
perila.**

Ustanovljena l. 1830.

**Trgovina
perila.**

A. Turk v Ljubljani

Prežernove (Slonove) ulice št. 22-24

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega

perila in pletenega blaga

srajce, spodnjih hlač, ovratnikov, manšet, kravat, robcev, no-
gavice, rokavice, zimskih pletenih jopičev, predpasnikov za
ženske in moške, dežnikov itd.

Cene nizke, postržba točna in prijazna.

Posojilnica v Radovljici

obrestuje branilne vloge po $4\frac{1}{2}\%$ brez od-
bitka rentnega davka, kojega ista sam za vlož-
nike plačuje.

Dne 30. septembra t. l. znašajo hranilne

vloge K 989.935.55
Dana posojila » 821.599.47
Pri denarnih zavodih naloženo . . . » 188.102.04
Garancijski fond čez » 60.000.—

Hranilne knjižice tujih zavodov sprejemajo
se kot gotovina, ne da bi se obrestovanje pre-
trgalo.

57 8—6

Koncem tega meseca izide in se hode dobivala na drobno in debelo v **KATOLIŠKI BUKVARNI** in pri **NIČMAN-u** (v prodajalni katol. tiskovnega društva) v Ljubljani:

I. Družinska 176. PRATIKA

za navadno leto 1901.

(365 dnij.)

V Ljubljani.

Zal. Alojzij Peto, revizor „Gospod. zvez.“ — Katoliška Tiskarna.

Cena: 12 krajcarjev — 24 beličev.

Cenike za razredajalce pošljata na željo in zahtevo Katoliška Bukvarna in H. Ničman v Ljubljani.

Nj. svetost papež Leon XIII.

sporočili so po svojem zdravniku prof. dr. Laponi-ju in spodu lekarnarju **G. Piccoli-ju** v Ljubljani **prisrčno zahvalo** za doposlane Jim stekleničice

tinkture za želodec

in so njemu z diplomo dne 27. novembra 1897 podelili naslov „Dvorni založnik Nj. svetosti“ s pravico v svoji firmi poleg naslova imeti tudi grb Nj. svetosti.

Imenovan zdravnik ter tudi mnogi drugi sloviti profesorji in doktorji zapisujejo boleham **G. Piccoli-jevo želodčno tinkturo**, katera krepla želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljenje in telesno odprtje. Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje G. Piccoli, lekarnar „pri angelu“ v Ljubljani, na Dunajski cesti.

Tinkturo za želodec pošilja izdelovatelj v škatljah po 12 stekleničic za gl. 1-26 a. v., po 24 stekl. za gl. 2-66.

po 36 za gl. 3-50, po 70 za gl. 6-50, po 110 za gl. 10-50.
— Poštino mora plačati p. n. naročnik. 92 12-3

240

Deteljno seme 2-2

kakor tudi razne druge deželne pridelke kot: fižol, lečo, suhe jedilne gobe, laneno seme, krompir divji kostanj, raznovrstno žito kupuje po najvišji ceni Ivan Majdič v Kranju.

Na najvišje povelje Nj. c. in k. apost. Veličanstva

XXI. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna loterija — edina v Avstriji zakonito dopuščena — ima 18.122 dobitkov v gotovem denarju v skupnem znesku 418.640 kron.

Glavni dobitek znaša

200.000 kron

v gotovem denarju.

Za izplačilo dobitkov jamči c. kr. loterijski urad.

Žrebanje nepreklicljivo dne 13. decembra 1900

— Jedna srečka stane 4 krone. —

Dobiti so srečke pri državni loteriji na Dunaji, I., Riemergasse 7, po tabačarskih trafikah, loterijah, pri davkarjih, poštah in brezjavnih pa telezničnih uradih, po menjalnicah itd. Načrt loterije brezplačno.

Srečke se pošiljajo poštne prosto.

C. kr. vodstvo državne loterije.

119 10-6

Oddelek za državne loterije.

Kwizdov korneuburški živino-redilni prašek

je dietetično sredstvo za konje, govedo in ovce. Že 50 let se rabi v pre mnogih hlevih, ako živali nočejo jesti, če slabo prebavajo in za zboljšanje in namnoženje mleka pri kravah. Cena: jedna škatla 1 K 40 h, pol škatle 70 h. Pristno je samo z gori označeno varstveno znamko ter je dobiti po vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. Glavna zaloga: II.

Franc Jan. Kwizda,

k. kr. avstr.-ogr., k. kr. rumen. in knj. bulgar. dvorni založnik
c. orožni lekarnar v Korneuburgu pri Dunaju.

Domača zanesljiva

Poštene nizke cene.

manufakturna (gvančna) trgovina.

Češnik & Milavec

Špitalske Lingarjeve ulice (v ta novo zgrajeni mestni hiši.)

Dovoljujeva si sl. občinstvo opozoriti, da sva že popolnoma založena v vseh vrstah zimskega blaga, kakor za ženske najnovejše lepe kamgarne, damentuhe, ševiot-kočen gladke, križaste in črtaste, dalje jako lepe peritne porhete za jopce, bluze in cele obleke v najnovejših uzorcih in barvah.

Krasne novosti v volnenih in ženilastih rutah, takisto svilnate, volnene in ženilaste šerpe ali pinte.

Velika izbira pletenih (štrikanih) in suknenih ogrinjal.

233 3-2

Osobito opozarjava na najino lepo zalogo sukna, štofa, kamgarne, ševiota, kakor pristnega loškega, gorenjskega štofa.

Vse vrste koca, plahte gorenjske, ograke, posteljne koca pavolnate in volnene.

Vse navedeno po najnižjih domačih cenah.

Uzorci se pošiljajo po pošti brezplačno.

IVAN KORDIK v Ljubljani

Prešernove (Slonove) ulice štey. 10-14

priporoča svojo veliko zalogo 241 2-2

gumijevih čevljev, zimskih copat

za Miklavža

vsakovrstne igrače po najnižji ceni na drobno in debelo.

Za čevljarje, sedlarje in krojače vsakovrstne potreščine.

Vsprejme takoj tudi trgovskega učenca.

Takoj se kupi ali pa za kasnejšo poslatev proti plači vzprejemlje vsaka množina

celluloze- in mehkega brusljivega smrekovega lesa

vporabljivega za izdelovanje papirja; isti mora imeti najmanj 10 cm in več v premeru.

Ponudbe z navedbo cene za kubični meter in vagon trdki G. Götzelmann v Knittelfeldu na Gorenjem Štajerskem.

245 3-2

„Pri Miklavžu“

123 6-6

v Ljubljani,

Medene ulice, zraven loterije

prodaja se na drobno po kramarskih cenah manufakturno blago, kakor: bela, rujava in pisana kotenina, parhat višnjev in pisan, caig za moške, ogrinjalke, volnene in pavolnate rute, nogavice, jagerske srajce in hlače i. t. d.

Popolnoma zadnja cena in prijazna postrežba.

Josip Janko

urar v Kamniku, 253 (1-1)

Velika ulica,

priporoča veliko zalogo žepnih in stenskih ur, budilnic, verižic, prstanov, uhanov, brošev in vseh v to stroko spadajočih

stvari po zelo nizki ceni. — Popavila, tudi najtežavnejša, izvršim vestno pod poročtvom.

Krepak deček

kakih 16 let star, poštenih staršev, se sprejme za 248 usnjarski obrt 3-2 pri Valentinu Riharju stroj. mojstru v Polh. Gradcu

Županstvo v Polh. Gradcu narnanja, da v tej občini ni

nobenega kolarja

in bi bilo želeti, da bi se kak izvežban kolar ondi 247 naselil. 3-2

R. MIKLAUC

Ljubljana.

Špitalske ulice št. 5

suknena pošiljateljska trgovina

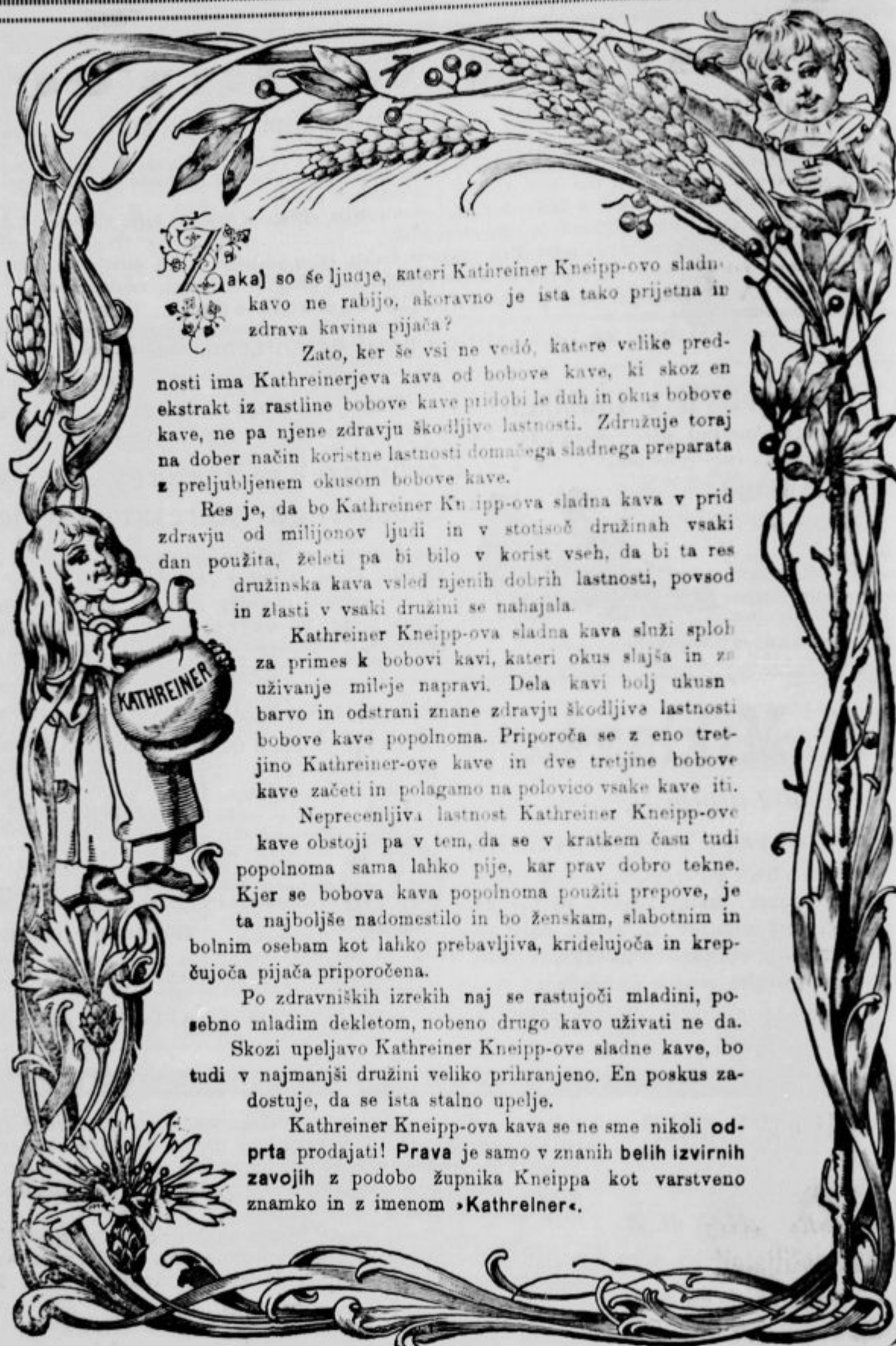
prodaja se na debelo in na drobno. 122 6-6

Priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega blaga za moške in ženske obleke. — V zalogi se nahaja domače, loško, brnsko in jegerndorfsko sukno, zanesljivo dobro in trpežno blago, vsakovrstne hlačevine, vsa podlaga in potreščine za gospode krojače i. t. d.

Prav lepo nove vrste blago za ženske obleke v vseh barvah in cenah: ogrinjalke, volnene rute, parht višnjev in pisan za obleke, ovilj za postelje, kovtre, koca i. t. d.

Uzorke na zahtevanje poštnino prosto.

Najcenejši nakup suknenega blaga.

Kava] so še ljudje, kateri Kathreiner Kneipp-ovo sladno kavo ne rabijo, akoravno je ista tako prijetna in zdrava kavina pijača?

Zato, ker še vsi ne vedó, katere velike prednosti ima Kathreinerjeva kava od bobove kave, ki skoz en ekstrakt iz rastline bobove kave pridobi le duh in okus bobove kave, ne pa njene zdravju škodljive lastnosti. Združuje toraj na dober način koristne lastnosti domačega sladnega preparata z preljubljenem okusom bobove kave.

Res je, da bo Kathreiner Kneipp-ova sladna kava v prid zdravju od milijonov ljudi in v stotisoč družinah vsaki dan použita, želeli pa bi bilo v korist vseh, da bi ta res družinska kava vsled njenih dobrih lastnosti, povsod in zlasti v vsaki družini se nahajala.

Kathreiner Kneipp-ova sladna kava služi sploh za primes k bobovi kavi, kateri okus slajša in za uživanje mileje napravi. Dela kavi bolj ukusno barvo in odstrani znane zdravju škodljive lastnosti bobove kave popolnoma. Priporoča se z eno tretjino Kathreiner-ove kave in dve tretjine bobove kave začeti in polagamo na polovico vsake kave iti.

Neprecenljiva lastnost Kathreiner Kneipp-ove kave obstoji pa v tem, da se v kratkem času tudi popolnoma sama lahko pije, kar prav dobro tekne. Kjer se bobova kava popolnoma použiti prepove, je ta najboljše nadomestilo in bo ženskam, slabotnim in bolnim osebam kot lahko prebavljiva, kridelujoča in krepčujoča pijača priporočena.

Po zdravniških izrekih naj se rastujoči mladini, posebno mladim dekletom, nobeno drugo kavo uživati ne da.

Skozi upeljavo Kathreiner Kneipp-ove sladne kave, bo tudi v najmanjši družini veliko prihranjeno. En poskus zadostuje, da se ista stalno upelje.

Kathreiner Kneipp-ova kava se ne sme nikoli odprta prodajati! Prava je samo v znanih belih izvirnih zavojih z podobo župnika Kneippa kot varstveno znamko in z imenom »Kathreiner«.